

שמות

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרִימָה, אֵת יַעֲקֹב

כִּשְׁהִתְחִיל לִסְפֹּר גְלוֹת מִצְרַיִם וּגְאֻלָּתָם הִתְחִיל מִשְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁבָאִים לְשֵׁם, לְהוֹרוֹת שְׁכַל עֵקֶר קִיּוּמָם בְּגְלוֹת וּגְאֻלָּתָם מִשָּׁם, הַכֹּל הָיָה בְּכַח שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם רְאוּבֵן שְׁמֵעוֹן וְלוֹי וְכוּ', שְׁכַל שְׁמוֹתָם נִקְרְאוּ עַל שֵׁם שִׁמְחַת יִשְׂרָאֵל.

כִּי בְשָׁבִיל זֶה הַקְּדִים ה' יִתְבַּרַךְ שִׁירְדוּ יַעֲקֹב וּבְנָיו הַצְדִּיקִים בְּעֶצְמָן מִצְרִימָה, כִּי עַל-יְדֵי קְדוּשָׁתָם הִעֲצוּמָה שֶׁהָיוּ מִשָּׁה שְׁלֵמָה שֶׁהֵם גָּלוּ אֶלְקוּתוֹ בְּעוֹלָם שְׁזָהוּ עֵקֶר הַשְּׁמִיחָה וְהַחַיּוּת, עַל-יְדֵי זֶה הָיָה לָהֶם כֹּחַ לְסַבֵּל מְרִירוֹת הַגְּלוֹת וּלְבַלֵּי לְהַשְׁתַּקֵּעַ שָׁם.

כִּי עֵקֶר מְרִירוֹת הַגְּלוֹת הוּא הִעֲצוּבוֹת וְכָל מֵה שֶׁמְכַבְּדִין הַגְּלוֹת מִתְגַּבֵּר הִעֲצוּבוֹת יוֹתֵר, וְכֵן כָּל מֵה שֶׁמִּתְגַּבֵּר הִעֲצוּבוֹת שֶׁהוּא גְלוֹת הַשְּׁכִינָה מִתְגַּבֵּר גְלוֹת וְהַעֲבָדוֹת הַגִּשְׁמִי יוֹתֵר, וְאִם כֵּן מֵאִין יוֹבֵא עֲזוּרָה, אֲךָ כָּל הַקִּיּוּם בְּגְלוֹת וְהַתְקוּהָ לְצֵאת מִשָּׁם הוּא עַל-יְדֵי הַצְדִּיקִים יַעֲקֹב וּבְנָיו שִׁירְדוּ מִצְרִימָה שֶׁהֵם שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַנִּלְ, שֶׁבְּכַחֵם הַגְּדוּל יְכוּלִים לְהַמְשִׁיךְ אֶלְקוּתוֹ יִתְבַּרַךְ וְלַחַיּוּת וּלְשִׁמְחָה נִפְשוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּכַחֵם וְעֲצוּתָם הַעֲמֻקוֹת שְׁעַל-יְדֵי זֶה מַעֲלִין הַמַּלְכוּת בְּכָל פַּעַם, שְׁזָהוּ עֵקֶר בַּחֲיִנַּת הַגְּאֻלָּה בַּחֲיִנַּת כִּי בְשִׁמְחָה תִּצְאוּ וְכוּ'. (הַלְכוֹת הוֹדָאָה ו', נו)

וַיִּקָּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא יָדַע אֵת יוֹסֵף ...

וַיִּוְסַף ה' הוּא בַּחֲיִנַּת כָּל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֵׁשׁ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁכַלֵּם נִמְשָׁכִין מִהַצְדִּיק בַּחֲיִנַּת יוֹסֵף, שֶׁהוּא נִקְדָּה הַכְּלָלִית שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשָׁכִין כָּל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שְׁכַלֵּם אֶחָד (כְּמוֹ שִׁפְתוֹב בְּמָקוֹם אַחֵר).

וְיִבְכַל יְמֵי הַגְּלוּיּוֹת, שְׁכַלֵּם מְכַנִּים בְּשֵׁם מִצְרַיִם, בְּכָל פַּעַם הוּא בַּחֲיִנַּת וַיִּקָּם מֶלֶךְ חָדָשׁ וְכוּ', כִּי בְּכָל פַּעַם יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו מִחָדָשׁ. וְהוּא נִקְרָא מֶלֶךְ, בַּחֲיִנַּת מֶלֶךְ זָקֵן וְכֹסִיל. וּמִמֶּנּוּ נִמְשָׁכִין כָּל הַהִתְנַגְּדוֹת וְהַמְּנִיעוֹת שֶׁל הַמוֹנְעִים וְהַחֻלְקִים הַעוֹמְדִים בְּכָל פַּעַם, כִּי לֹא אֶחָד בְּלִבָּד עוֹמֵד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ חֵס וְשְׁלוֹם, אֶלָּא שְׁכַלֵּם דוֹר וָדוֹר וּבְכָל פַּעַם עוֹמְדִים עָלֵינוּ, בַּבַּחֲיִנַּת וַיִּקָּם מֶלֶךְ חָדָשׁ. חַד אָמַר: חָדָשׁ מִמֶּשׁ.

השבת של רבי נחמן מברסלע

לזכרון נצח מורינו רבי ישראל בער אודסר, זצ"ל

סיפור השבוע * השמטות ח' *

כִּי ... פַּעַם אֶחָת סָפַר רַבְּנוּ ז"ל מִשָּׁל מֶמְלֶךְ אֶחָד שֶׁנָּסַע עִם שָׂרֵי הַמְּלוּכָה שְׁלוֹ לַיָּעַר לְצוּד חַיּוֹת. יָרַד מִהַמְּרַכְבָּה שְׁלוֹ, תַּפּוּס בְּמַחְשָׁבוֹת בְּעֻנְיֵי מְלוּכָה שְׁלוֹ, עַד שֶׁנִּשְׁתַּעַה בְּעַמְק הַיָּעַר, בֵּין הָאֵילָנוֹת הָעֵבִים וְהַגִּסִּים שֵׁשׁ שָׁם. וְהֵם עֲמָדוֹ אֶצֶל הַמְּרַכְבָּה.

כִּי וּבֵין כֵּן יָרַד גֶּשֶׁם וּבְרַד שׁוֹטֵף חֹק מְאֹד, מִמֶּשׁ מְבּוּל, וְשָׂרֵי הַמְּלוּכָה רָצוּ לְחַפֵּשׂ אֵת הַמֶּלֶךְ, אֲבָל בְּמְבּוּל וְעַרְפֵּל כָּזֶה אֵי אֶפְשָׁר לְחַפֵּשׂ וְלִמְצֹא. וְעָלוּ עַל הַמְּרַכְבָּה, לְהִגֵּן עַל עֲצָמָם מִפְּנֵי הַבְּרַד וְהַשֶּׁלֶג.

כִּי וְהַמֶּלֶךְ בְּתוֹךְ כֵּן נִפְסַק מִמַּחְשָׁבוֹתָיו וּמִרַעֲיוֹנוֹתָיו וְחַפֵּשׂ מָקוֹם לְהִגֵּן עַל עֲצָמוֹ, כִּי הִיָּתָה מִמֶּשׁ סִכַּנַּת נַפְשׁוֹת. עַד שֶׁבָּא לְבֵית עַרְל, שׁוֹמֵר הַיָּעַר, וְנִכְנַס אֶצְלוֹ וְשָׁאֵלוּ אִם יְכוּל לֵלֶן אֶצְלוֹ, וְהִסְבִּים לָזֶה. וּבֵין כֵּן נִתְקַרַר הַמֶּלֶךְ מְאֹד, וְשָׁאֵלוּ לוֹ מִלְּבוּשִׁים אַחֲרִים, וְהַלְבִּישׁוּ בְּמִלְבוּשִׁים פְּשוּטִים שְׁלוֹ, בְּפֻעֲלֵי [פְּרוּדָה] וְכוּדוּמָה, וְהִנִּיחוּ עַל הַתְּנוּרָה שִׁיחָמֵם אֵת עֲצָמוֹ.

כִּי וּבֵין כֵּן נִתְרַעַב לְאֶכָּל, וּבִקֵּשׁ לֶחֶן לוֹ לְאֶכָּל, וְנָתַן לוֹ לֶחֶם שְׁחוֹר וְגִרְיָן, וְהוּא (הַמֶּלֶךְ) הִרְגִּישׁ כָּל הַטְּעָמִים כִּזֶּה הַמַּאֲכָל, שֶׁמֵעוֹלָם לֹא טַעַם מַאֲכָל כִּזֶּה בְּבֵיתוֹ. וּבֵין כֵּן חִטְּפוּ שְׁנֵה, וַיִּישֵׁן שָׁם עַל הַתְּנוּרָה עַד הַבֶּקֶר.

כִּי וְשָׂרֵי הַמְּלוּכָה, כִּינֵן שֶׁהַפְּסִיק הִגִּישׁ יָרְדוּ מִהַמְּרַכְבָּה וְחַפְּשׁוּ אֵת הַמֶּלֶךְ עַד הַבֶּקֶר, עַד שֶׁבָּאוּ לָזֶה הַבֵּית וְשָׁאֵלוּ אֵת הָעַרְל אִם הָיָה אֶצְלוֹ אִישׁ אֶחָד. אָמַר לָהֶם, שָׁבֵא אֶצְלוֹ אִישׁ אֶחָד וְרִשֵׁן עַל הַתְּנוּרָה, וְהִלְכוּ וְרָאוּ שֶׁזֶה הַמֶּלֶךְ, וְלֹא יְכוּל לְהַקְיֹצוֹ מִפְּנֵי נִימוּס הַמַּלְכוּת, וְהַמְּתִינֵנוּ עָלָיו עַד שֶׁהִקְיָן מִשְׁנָתוֹ. תִּכְף עָשׂוּ לוֹ כְּבוֹד מְלָכִים בְּאִימָה וּבִירָאָה, וּבִקְשׁוּ לְהַלְבִּישׁ אוֹתוֹ בְּגָדֵי מַלְכוּת וְלַקְחַת אוֹתוֹ עַל הַמְּרַכְבָּה, לְהַבְיִאוֹ לְבֵיתוֹ וְלִכְתֹּר אוֹתוֹ בְּכִתְרַת מַלְכוּת, וְלֹא רָצָה, כִּי אִם שֶׁהָעַרְל יִקַּח אוֹתוֹ בְּאֵלּוֹ הַמְּלָבוּשִׁים שְׁלוֹ עַל הָעֵגְלָה, עִם הַשְּׁוֹרִים שְׁלוֹ, וְהוּא יָבִיא אוֹתוֹ כֵּן לְבֵית הַמְּלוּכָה וְהוּא יְכַתֵּר אוֹתוֹ בְּכִתְרַת מַלְכוּת וְיִוְשִׁיבוֹ עַל הַפֶּסֶא. וְכֵן הָיָה...

(ההמשך מעבר לדף)

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קלי"ט ב/סו)
טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

לראות באב"י הנחל = למוד (חלק ג') =

... **לבעל-תשובה** אחד שהתקרב ושאלו מה ללמד, השיב שיעסק בקלוטי תפלות וקצור שלחן ערוך.

אמר לאחד, שהרבנים הגדולים לומדים ב"שלחן ערוך הגדול", ואנחנו לומדים ב"קצור שלחן ערוך". וכששאל אותו אם לנהג ספרדי או אשכנזי, השיב לו: "רבנו, רבנו..."

ר' ישראל אמר לכמה מהחברים ללמד את הקצור שלחן ערוך בעל פה, ובהודמנות אחרת אמר לאחד ללמד כל יום כמה דפים.

כשאמרו לפניו שכתוב ב"קצור שלחן ערוך" שצריך להוריד בגדים לפני השנה, הוא התפלל [לא הסכים], ואמר וכו'...

ר' ישראל ספר פעם שהיה לומד הש"ס בעל-פה בישיבה, וכל פעם שהיה מגיע בפרק "השולח" של מסכת גטין למלים: "הלכה כרב נחמן, הלכה כרב נחמן והלכתא כנחמני" - היה מאד מתלהב.

פעם בביתר בסעודה שלישית הגיע אליו חסיד צעיר ממשפחה של חסידי סלונים שהתקרב לברסלב ודבר על משפחתו, ור' ישראל הזכיר לו את השמות של כל בני משפחתו, אפילו מה שהחסידי שכח. ואחר-כך שאל החסיד את אחד החברים אם ר' ישראל ישן בלילה, וספר, שבתקופה של סבו, היה ר' ישראל לומד עם סבו כל ליל ששי ש"ס ופוסקים, והסבא שלו רצה ללכת לישון, ור' ישראל עבב אותו ולא נתן לו ללכת, רק שילמדו עד הבקר.

ספר ר' ישראל: "כשר" ישראל קרדונר היה לומד לקוטי מוהר"ן, הייתי מגלה חדושים והבנות עמקות ונפלאות, אבל עכשו אני רואה את זה מרחוק". (הלשון אינו מדויק כי נשכח עם הזמן)

לבחור ישיבה שהיו לו מניעות ממשפחתו שלא רצו שימשיך ללמד בישיבה, ר' ישראל אמר שלא יצית להוריו ויחזור לישיבה. (תמוז תשנ"ב - ביתר)

סיפור השבוע

* השמטות ח' *

א (המשך הסיפור) ... וכן היה: טען (הערל) את העגלה שלו עם השורים, והמלך ישב אצלו, והוא משך את העגלה וצעק על השורים כמנהגו תמיד: דיעו! דיעו! דיעו! בלי התפעלות מהמלך, וכן באו לבית המלוכה, והושיבו על פסא המלוכה והכתירו בכתר מלכות.

א ואמר לו המלך: בשכר שהצלת אותי ממות כל-כך, בקש ממני איזה דבר ואעשה לך. ובקש ממנו דבר-שטות: באשר שמביתו לאדעס מהלך רב, כמה מאות פרסאות, ובניו מוליכים סחורה לאדעס, ויש להם טרחה גדולה, פי הדרך הוא רב ומעלה להם ימים ושנים, והרוח הולך על הדרך, ולא נשאר להם כלום פי אם רוח מעט, על-כן מבקש אני שיצוה לעשות הדרך יותר קצרה. והבטיח לו המלך, וצוה שיעשו הפרסאות ארכות; למשל, אם היה פרסה עשרים קילומטר, יעשו עכשו מפרסה ארבעים קילומטר, ועל-כן יהיה הדרך קצרה, פי במקום שהיה ארבעים פרסאות יהיה עכשו רק עשרים פרסאות.

א וסיים רבנו ז"ל: באשר בסוף הימים, שיהיה מבול, ולא ימצא השכינה מנוס ומפלט כי אם אצל הפשוטים באיזו עבודה פשוטה שהיא, כגון אמירת קפיטל תהלים, או בעשית איזו מצוה, ויחיו אותה מכל התענוגים, ודוקא אלו הפשוטים יוליכו אותה להמליכה (אף-על-פי שהם לא ירגישו כלל שהם נוסעים עם המלך, כמו הערל הנ"ל שנסע עם השורים וצעק 'דיעו', ואף-על-פי-כן הם יכתירו אותו (את משיח) בכתר מלכות - רק שיהא להם שכל, שלא יבקשו דבר שטות).

שום אמונה כזו, ולא נאמין בשום דבר שהוא מדרכי האמורי, ולא נלך בדרכיהם ונקותיהם, ולא נוטה לבבנו אחר שטותיהם ושקריותם, רק נוטה לאמונה דקדושה בשלמות, לאמונה זכה ונקיה כן ה' אלקינו, ובצדיקין האמתיים, ובתורתך הקדושה, בתורה שבכתב ותורה שבעל-פה, ובכלליות עמך ישראל הקדוש, באמת ובלב שלם: (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה י"ח).

לפי התמעטות האמונה, כן הסתרת פני ה' וחרון אפו, חס ושלום, ואזי הצדיקים בורחים משררה וכבוד, ואין להעולם מנהיג אמת. ועל-ידי שמשברין הכעס ברחמנות, על-ידיה נמתק החרון-אף, ואזי הצדיקי אמת מקבלין הכבוד והמנהיגות, וזוכין למנהיג אמת. שיבוא כל אחד אל התכלית האמתית (שם יח).

אין לאדם לקבל מנהיגות ושררה, כפי-אם כשיש לו אמונה בשלמות שאין שלמות אחריו. ואפלו מי שהוא מאמין באיזה דבר שהוא מדרכי האמרי, כגון צבי הפסיקו בדרך, אף-על-פי שהוא מאמין בהשם יתברך אין לו לקבל המנהיגות. ואף שהאדם חושב בעצמו שיש לו רחמנות על העולם, ועל-כן רוצה בהנהגתם, באמת הוא רודף אחר הכבוד, ותולה רדיפתו ברחמנות, ועל-ידיה יכולין לבוא למינות ואפיקורסות, חס ושלום, אבל מן השמים מרחמין ואין מניחין המנהיגות בידם (שם).

... וכן ברחמיך הרבים לאמונה שלמה באמת, לאמונה הקדושה, להאמין בך ובצדיקיך האמתיים, באמונה שלמה באמת, ותצילנו ברחמיך הרבים מאמונות כזויות מאמונות של שטות והבל, ולא יהיה לנו

קורא יקר

העלון המושקע שאתה קורא מופץ כל שבת, בכ-1500 בתי כנסת, ועושה פעולות נפלאות, בקירוב וחיזוק אמונת העם היהודי, קרוב ל-30 שנה.

ידוע עד כמה דיבור אחד מהרבי רבנו נחמן זצ"ל מסוגל לחזק, לשמח ולעזור לכל אדם, בכל זמן ובכל מצב.

השאיפה הגדולה שלנו היא להגדיל את כמות העלונים השבועית, למרות ההוצאות המצטברות, כדי להענות לביקוש הגובר!

לכן, אנו פונים היום לכל אחד ואחד:
 תרמו נא 2 ש"ח ליום / 52 ש"ח לחודש
 כמובן, כל המוסיף מוסיפין לו

אבל בסכום קטן זה תזכו מיד לשותפות בהפצה הנדירה הזו, לפרסום וחיזוק אור רבנו זצ"ל, בארץ ובעולם.

ניתן לתרום במכשירי "קהילות", תחת השם "השבת של רבי נחמן מברסלב"

או בטלפון 054.8429006

זריזין מקדימין למצוות

